

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S 1 2 K 019492 15 K

Datum presude: 17.03.2016. godine

Sudija
Perić Branko

Predmet Tužilaštva Bosne i Hercegovine
protiv

H. S.

PRVOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine
Čampara Dubravko

Branilac optuženog
Bilić Senad, advokat iz Sarajeva

Broj: S 1 2 K 019492 15 K
Sarajevo, 17.03.2016. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Perić Branko, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Hadžić Ilvane, u svojstvu zapisničara u krivičnom predmetu protiv H. S., optuženog po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T 20 0 KT 0008390 14 od 18.08.2015. godine, potvrđene 20.08.2015. godine, i izmjenjenje dana 12.02.2016. godine, za krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) u vezi sa krivičnim djelom Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ F BiH, nakon javno održanog glavnog pretresa, u prisustvu optuženog H. S., njegovog branioca, advokata Bilić Senada, tužioca Tužilaštva BiH Čampara Dubravka, dana 17.03.2016. godine donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi H. S., sin F. i majke A. (djevojačko F.), rođen ... godine u ..., nastanjen u ... u ulici ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., JMB: ..., po zanimanju elektrotehničar, nezaposlen, oženjen, otac dvoje punoljetne djece,

K R I V J E,

Što je,

Dana 07.02.2014.godine, oko 16:00 časova, tokom nenajavljenih nasilnih protesta ispred i oko zgrade Predsjedništva Bosne i Hercegovine, kao i drugih institucija Bosne i Hercegovine, u namjeri izazivanja požara na objektima navedenih institucija, sa svojim motornim vozilom marke „...“, reg oznaka ..., došao pred zgradu Predsjedništva BiH, nakon čega je iz gepeka svog vozila demonstrantima podijelio flaše sa zapaljivom tečnošću – benzinom, koje su ovi koristili tokom demonstracija kao molotovljeve koktele, na taj način što su ih bacali na zgradu Predsjedništva BiH i Ministarstva Vanjske Trgovine BiH, kojom prilikom je na ovim objektima usljed požara nastala veća materijalna šteta u iznosu od 231.833,90 KM, a nakon toga se priključio demonstrantima koji su blokirali prilaze zgradi Predsjedništva BiH,

čime je, počinio krivično djelo Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ FBiH,

pa ga Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 42.,43. i 49. Krivičnog zakona Federacije BiH,

OSUĐUJE NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (dvije) GODINE

Na osnovu člana 57. Krivičnog zakona Federacije BiH, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 07.03.2014. godine do 04.04.2014. godine.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH, oštećena Država Bosna i Hercegovina se sa imovinskoopravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka o čijoj visini će odluku donijeti naknadno, po pribavljanju potrebnih podataka.

O b r a z l o ž e n j e

1. Istorijat optužbe

Tužilaštvo BiH je dana 18.08.2015. godine podiglo optužnicu broj T20 0 KT 008930 14 protiv H. S. i T. N. zbog krivičnog djela *Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine* iz člana 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) u vezi sa krivičnim djelom *Izazivanje opće opasnosti* iz člana 323. stav 1. KZ FBiH.¹

Predmetna optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 20.08.2015. godine. Na ročištu za izjašnjenje o krivnji, održanom dana 30.09.2015. godine, optuženi su se izjasnili da nisu krivi za krivično djelo koje im se potvrđenom optužnicom stavlja na teret, nakon čega je predmet upućen sudiji pojedincu radi zakazivanja i održavanja glavnog pretresa, koji je dana 19.10.2015.godine i započeo čitanjem optužnice.

Nakon zaprimanja sporazuma o priznanju krivice zaključenog između optuženog T.N. i Tužilaštva BiH, Sud je 26.10.2015. godine, u smislu odredbe člana 26. ZKP BiH, postupak u odnosu na optuženog T. izdvojio iz postojećeg predmeta radi razmatranja sporazuma. Nakon što je u postupku protiv T. N. donesena odluka da se sporazum o priznanju krivice odbacuje, Sud je u smislu člana 25. ZKP BiH ponovo izvršio spajanje predmeta radi provođenja jedinstvenog postupka.

¹ Dana 29.09.2015. godine, Tužilaštvo BiH je Aktom obavijestilo Sud da je došlo do tehničke greške prilikom navođenja pravne kvalifikacije krivičnog djela u optužnici, te da se optuženima na teret stavlja počinjenje krivičnog djela *Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine* iz člana **328. stav 1. KZ F BiH** u vezi sa krivičnim djelom *Izazivanje opće opasnosti* iz člana 323. stav 1. KZ FBiH, a ne kako je navedeno u optužnici krivičnog djela iz člana **328. stav 2. KZ F BiH** u vezi sa članom 323. stav 1. KZ F BiH.

Dana 28.12.2016. godine, po zaprimljenom novom sporazumu o priznanju krivice za optuženog T. N., postupak je ponovo razdvojen u poseban postupak (...) u kojem je nakon prihvatanja sporazuma donesena presuda.

Dana 12.02.2016.godine Tužilaštvo je dostavilo Sudu izmijenjenu optužnicu, a u skladu sa odredbom člana 275. ZKP BiH, na temelju činjeničnog stanja utvrđenog u toku glavnog pretresa, te u skladu sa činjenicom da se prvobitna optužnica odnosila i na radnje optuženog T. N. koji je pravomoćno osuđen u izdvojenom postupku.

Branilac optuženog je u vezi izmijenjene optužnice ukazao da se preciziranom optužnicom optuženom stavlja na teret da je donio pred zgradu Predsjedništva molotovljev koktel kojim su N.T. i ostali zapalili zgradu Predsjedništva BiH i Arhiva BiH, što je u suprotno od prvobitne optužnice u kojoj se navodi da je N. T. zapalio prostorije Arhiva BiH upotrebom otvorenog plamena. U skladu sa navedenim izmjenama, odbrana je predložila da se kao dodatni dokaz na glavnom pretresu sasluša u svojstvu svjedoka T. N., a na okolnost precizirane optužnice Tužilaštva BiH, a što je Sud i prihvatio.

Odredba člana 195. stav 4. ZKP BiH, propisuje da u slučaju kada su krivičnim djelom oštećena sredstva Bosne i Hercegovine, Sud je u obavezi da o tome obavijesti organ ovlašten zakonom da se stara o zaštiti te imovine. Imajući u vidu da je krivičnim djelom nastupila šteta na institucijama Bosne i Hercegovine, Sud je pozvao Pravobranilaštvo BiH da se kao ovlaštena osoba izjasni o imovinskopravnom zahtjevu. Po pozivu Suda, na ročištu dana 29.02.2016. godine je pristupio pomoćnik pravobranioca Bosne i Hercegovine, Zukanović Sead, koji je po punomoći pravobranioca BiH, u skladu sa odredbom člana 194. ZKP BiH, kao ovlaštena osoba postavio imovinskopravni zahtjev u vidu nadoknade štete koja je nastala uslijed učinjenja krivičnog djela, u iznosu od 231.833,90 KM.

2. Optužba

Tokom dokaznog postupka po prijedlogu optužbe na glavnom pretresu su u svojstvu svjedoka saslušani I. F., C. H., Mešanović Ismar, Čatić Omer, Poturković Adil, Imamović Emir, Osivčić Harun, Čengić Anes, a u svojstvu vještaka Knežević Nina i Hajdaragić Fevzija.

Materijalni dokazi koji su prezentovani od strane tužioca i uvedeni kao dokazi u sudski spis, dati su u **Aneksu I** ove presude (DT-1 do DT-23).

Tužilaštvo je u svom završnom izlaganju istaklo da je provedenim dokazima dokazano da je optuženi S. H. počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, a što proizilazi prije svega iz iskaza saslušanih svjedoka, kako tužilaštva tako i dokaza odbrane, zatim iz nalaza i mišljenja vještaka hemijske struke, i na kraju i iz same izjave optuženog koju je dao na

glavnom pretresu. Tužilac se u završnim riječima pozvao i na svjedočenje optuženog i naveo da svjedočenje optuženog nije potkrijepljeno niti jednim subjektivnim ili objektivnim dokazom, već je u potpunoj suprotnosti u odnosu na ostale iskaze svjedoka i u odnosu na nesporne činjenice koje su utvrđene u ovom postupku. U tom kontekstu optužba se pozvala na svjedoke koji su bili prisutni ispred zgrade Predsjedništva BiH dana 07.02.2014. godine, i koji su svojim iskazima potvrdili dolazak i prisustvo optuženog na mjestu događaja prije izbijanja požara na zgradi Predsjedništva BiH. Takođe, optužba se pozvala i na dijelove iskaza svjedoka saslušanih na glavnom pretresu koji su potvrdili navod optužbe da je upravo optuženi demonstrantima podijelio molotovljeve koktele koje su isti koristili pri izazivanju požara. Da su predmeti koje je optuženi donio na lice mjesta korišteni prilikom paljevine zgrade Predsjedništva, Tužilaštvo potkrepljuje činjenicom da su upravo ti predmeti i pronađeni za vrijeme uviđaja, nakon toga su bili predmet hemijskog vještačenja kojim se utvrdilo prisustvo benzina u bocama nađenim na licu mjesta. U pogledu visine nastale materijalne štete, optužba se pozvala na nalaz vještaka građevinske struke Hajdarević Fevziju koji je utvrdio da ukupna šteta na zgradi Predsjedništva BiH i zgradi Ministarstva vanjskih poslova BiH iznosi 231.833,90KM.

Na kraju, Tužilaštvo je istaklo da je van svake razumne sumnje dokazano da je optuženi H. S. počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, te predložilo da Sud istog proglašuje krivim i osudi na kaznu zatvora.

3. Odbrana

Po prijedlogu odbrane na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka su saslušani Sidran Tarik, Bečić Benjamin, Šabanović Samir, Džinić Nijaz, Ališić Nail, T. N., te optuženi H.S..

Materijalni dokazi koje je odbrana uložila u sudski spis, dati su u **Aneksu II** ove presude (DO-1 do DO-7), te iako su uloženi u fotokopiji, Tužilaštvo je potvrdilo autentičnost dokaza i nije imalo prigovora na ovakav način ulaganja dokaza, s obzirom da se originalni dokazi nalaze u tužilačkom spisu.

U završnim riječima odbrana je prvenstveno ukazala da Sud BiH nije bio stvarno nadležan za postupanje u ovoj krivičnopravnoj stvari, s obzirom da se radi o krivičnom djelu iz Krivičnog zakona Federacije BiH, za šta je nadležan Općinski sud u Sarajevu. Iz opisa djela koje se optuženom stavlja na teret, proizilaze činjenice koje se ne mogu dovesti u vezu sa članom 7. stav 2. Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine, jer navedenim radnjama nije mogao biti ugrožen suverenitet niti teritorijalni integritet BiH, niti bi isto moglo imati ozbiljne prekusije niti štetne posledice po privredu BiH.

Nadalje, odbrana je navela da tužilaštvo nije uspjelo dokazati da je optuženi učestvovao u bilo kakvoj paljevini, odnosno nije dokazalo ni uzročnu vezu između nastalog požara na zgradama Predsjedništva BiH i Ministarstva vanjskih poslova i radnji optuženog, odnosno da optužba nije dokazala da je nakon dolaska optuženog na lice mjesta došlo do požara,

već da se desilo upravo suprotno –požar je nastao prije njegovog dolaska. Odbrana smatra da se iskazi svjedoka na kojima se optužba temelji razlikuju u bitnim elementima – vremena dolaska optuženog na lice mjesta, u veličini, boji, broju, izgledu i materijalu flaša, koje je navodno dobio optuženi, te tečnosti kojom je požar izazvan. U tom kontekstu odbrana je ukazala na razlike u kazivanjima svjedoka o ovim činjenicama. Takođe, po navodima branioca optužba nije ponudila dokaze kojima bi se potvrdila teza da je požar izazvan molotovljevim koktelima, s obzirom da nije rađeno vještačenje kojim bi se to utvrdilo. Odbrana je ukazala da nije rađeno ni biološko-DNK vještačenje optuženog kojim bi se ustanovilo da li tragovi pronađeni u zgradi Predsjedništva BiH potiču od optuženog, te da u autu optuženog nisu pronađeni tragovi zapaljeve tečnosti. Branilac je takođe osporavao zakonitost vještačenja nastale štete po vještaku Hajdaragić Fevziji, navodeći da je vještačenje rađeno bez naredbe Suda i Tužilaštva BiH, odnosno suprotno odredbi član 96. stav 1. ZKP BiH. Odbrana je ukazala da bi se saslušanjem svjedoka i provođenjem dokaza, koje je Sud odbio, dao odgovor na odlučna pitanja ovog postupka, a tiču se – uzroka požara, načina paljenja, osoba koje su demolirale i zapalile zgradu, te tačnog vremena otpočinjanja požara.

Na kraju, branilac je predložio da se optuženi H.S., u smislu odredbe člana 284.tačka c) ZKP BiH, oslobodi od optužbe, s obzirom da Tužilaštvo nije van razumne sumnje uspjelo dokazati vezu između dolaska optuženog pred zgradu Predsjedništva BiH, sa paljenjem i nastalom štetom na toj zgradi, vozilima i ostalim objektima.

Optuženi se saglasio sa završnim izlaganjem svog branioca.

4. Prigovor stvarne nadležnosti (Član 7. Zakona o sudu Bosne i Hercegovine)

Članom 7. stav 2. Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine, propisana je stvarna nadležnost Suda BiH i za krivična djela utvrđena zakonima Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta BiH, kada ta krivična djela ugrožavaju suverenitet, teritorijalni integritet, političku nezavisnost, nacionalnu sigurnost i međunarodni subjektivitet BiH, odnosno kada ta krivična djela mogu imati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu BiH ili mogu izazvati druge štetne posljedice za BiH ili mogu izazvati ozbiljnu ekonomsku štetu ili druge štetne posljedice izvan teritorije jednog od entiteta ili Brčko Distrikta BiH.

Izvedena nadležnost Suda BiH predviđena je organizacionim zakonom sa očiglednim ciljem da se na nivou države BiH zaštite neke fundamentalne vrijednosti države kao pravopolitičkog subjekta, koje se, prije svega, tiču njenog suvereniteta, teritorijalnog integriteta, političke nezavisnosti, nacionalne sigurnosti, međunarodnog subjektiviteta i ekonomskog suvereniteta u najširem značenju (ozbiljne reperkusije i štetne posljedice na privredu i ozbiljne ekonomske štete). Zakonodavac u članu 7. tačka 2. b) za uspostavljanje nadležnosti Suda BiH koristi neodređen pojam „*ili druge štetne posljedice za Bosnu i Hercegovinu*“.

Sud je pažljivo razmotrio na koji način je moguće objektivizirati uslove zasnivanja nadležnosti Suda BiH, kako je to predviđeno članom 7. Zakona o Sudu BiH, te nalazi da je kao glavne kriterije za primjenu ovog člana potrebno cijeliti prirodu djela i krajnju posljedicu.

U konkretnom slučaju nije sporno da su krivična djela za koja se optuženi tereti propisana entitetskim zakonodavstvom, odnosno odredbama KZ FBiH, te je u tom smislu, preispitao na koji način su krivičnopravne radnje optuženog mogle imati ili imaju štetne posljedice ili reperkusije na privredu BiH ili su mogle ili mogu izazvati ozbiljnu ekonomsku štetu ili druge štetne posljedice izvan teritorije datog entiteta ili Brčko Distrikta BiH, odnosno da li su predmetnim djelom izazvane **druge štetne posljedice za BiH**.

U tom smislu, rukovodeći se pritom odredbom člana 7. stav 2. tačka b) Zakona o Sudu BiH, Sud nalazi da je izvršenjem radnje od strane optuženog došlo do ozbiljne ekonomske štete na institucijama BiH, koja šteta prema stručnom nalazu o zatečenom stanju i vrijednosti učinjene štete od 17.03.2014. godine iznosi 231.833,90 KM.

Imajući u vidu način na koji je krivično djelo izvršeno (izazivanje požara), činjenicu da je požar izazvan na objektu najznačajnije državne institucije (Predsjedništvo), kao i visinu prouzrokovane štete, Sud je zaključio da je na ovaj način narušen i međunarodni ugled države BiH i njenih unutrašnjih politika, što se osnovano može podvesti pod zakonski pojam „druge štetne posljedice za BiH“ u smislu člana 7. stav 2. Tačka b) Zakona o Sudu BiH. Pri tome, Sud je imao u vidu da je dio ustavne nadležnosti Predsjedništva BiH „vođenje vanjske politike Bosne i Hercegovine“ (Ustav Bosne i Hercegovine, član V, stav 3. tačka a)

5. Konsolidacija činjeničnog opisa (izostavljeni dijelovi)

S obzirom na utvrđene činjenice, Sud je izvršio konsolidaciju činjeničnog opisa postavljenog u izmijenjenoj optužnici od 12.02.2016. godine na taj način što je u izreci presude izostavio nedokazane činjenice, odnosno prilagodio činjenični opis izvedenim dokazima. Sud je zaključio da njihovo izostavljanje predstavlja prilagođavanje činjeničnog opisa utvrđenim činjenicama, zbog čega nije pravno neophodno donošenje oslobađajuće presude za ovaj dio optužnice. Sud nije našao utvrđenim da je optuženi na mjesto događaja dovezao „prethodno pripremljenje flaše sa zapaljivom tečnošću, tzv. molotovljeve koktele“, kao ni činjenicu da su demonstranti pomoću istih „zapalili službena vozila Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH“.

U odnosu na ove izostavljene nedokazane činjenice Sud će dati posebno obrazloženje, tako da se u ovom dijelu ima uzeti da se radi o presuđenoj stvari. Takođe, Sud je koristio mogućnost preciznijih jezičkih formulacija koje ne mijenjaju suštinu činjeničnog i pravnog

opisa inkriminacija. Ovakvu vrstu intervencija Sud smatra nužnom u cilju postizanja neophodne jasnoće i jezičke preciznosti.

6. Prava i pravni standardi

a. Pravo na odbranu

Sud konstatuje da je optuženi u toku cijelog postupka imao branioca i koristio mogućnost da predlaže i izvodi dokaze. Svi dokazi na koje se Sud poziva izvedeni su na glavnom pretresu i optuženi je imao priliku da ispita i ospori sve predložene dokaze. Sud je takođe odbrani pružio priliku da se u toku glavnog pretresa osvrne na prethodne faze postupka i komentariše sudske odluke sa aspekta povrede prava na pravično suđenje i drugih prava optuženog, kao i da ukaže na nepravilnosti u pogledu prikupljanja dokaza u prekrivičnom postupku. Ove prigovore Sud je cijenio u kontekstu dokaza izvedenih na glavnom pretresu.

b. Razmatranje i ocjena dokaza

Sud je razmatrao i cijenio sve izvedene dokaze optužbe i odbrane, ali će u ovoj presudi obrazlagati samo one dokaze koji se odnose na odlučne činjenice, te iznositi zaključke samo o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku. Sud podsjeća da član 15. ZKP BiH predviđa princip slobodne ocjene dokaza, koji je jedino ograničen principom zakonitosti dokaza (član 10. ZKP BiH), što znači da je ocjena dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi *a priori* određivala vrijednost pojedinih dokaza. Zakonodavac je, uspostavljajući ovaj princip, dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

c. Standard dokazivanja

Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard "dokaza van razumne sumnje". Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih bi svaki objektivni presuditelj pouzdano mogao zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.

7. Relevantno materijalno pravo

Član 323. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) - Izazivanje opće opasnosti (1) *Ko požarom, poplavom, eksplozijom, otrovom ili otrovnim plinom, jonizirajućim zračenjem, motornom silom, električnom ili drugom energijom ili pucanjem iz vatrenog oružja ili kakvom opće opasnom radnjom ili opće opasnim sredstvom izazove opasnost za život ljudi ili imovinu većeg opsega, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.*

Član 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) –

Teška krivična djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine : (1) Ako je krivičnim djelom iz člana 323. (Izazivanje opće opasnosti) stav od 1. do 3.; člana 324. (Uništenje ili oštećenje važnih privrednih objekata ili javnih naprava) stav 1. i 2.; člana 325. (Oštećenje zaštitnih naprava na radu) stav 1. i 2. i člana 326. (Nepropisno i nepravilno izvođenje građevinskih radova) stav 1. ovog zakona, neka osoba teško tjelesno ozlijeđena ili je prouzrokovana imovinska šteta velikih razmjera, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

8. Utvrđene činjenice

8.1. Demonstracije 07.02.2016. godine i oštećenje zgrade Predsjedništva BiH

U toku postupka, među stranaka nije bilo sporno da su se dana 07.02.2014. godine, u Sarajevu održavale masovne demonstracije građana. Takođe, za Sud, kao i za stranke, nije bilo sporno ni da se masa demonstiranih okupila oko zgrade Predsjedništva BiH, kao i drugih institucija (zgrada Kantona Sarajeva i opštine Centar). Tu činjenicu su potvrdili saslušani svjedoci koji su u različitim svojstvima bila na licu mjesta i o tome dali svoja neposredna opažanja (svjedok I. F. i C. H.), direktni učesnici protesta (T. N.), pripadnici policijskih agencija (svjedok Imamović Emir), pa i sam optuženi pri davanju svoje odbrane na glavnom pretresu.

Sud, takođe, nalazi utvrđenim da je okupljanje građana prešlo u nasilne proteste, kojom prilikom je napadnuta i oštećena zgrada Predsjedništva BiH, i to prvobitno kamenovanjem, a kasnije i izazvanim požarom, što je prouzrokovalo oštećenje zgrade Predsjedništva. Na te okolnosti su svoje iskaze dali svjedoci koji su navedenog dana bili prisutni na mjestu događaja, koji su, kao neposredni očevici potvrdili da je nastao požar na zgradi Predsjedništva. Da je na zgradi nastupila šteta kao posledica demonstracija ukazuju i Zapisnici Federalne uprave policije o uviđaju u zgradi Predsjedništva BiH i Arhiva BiH od 08.02.2014. godine. (DT-1, DT-2, DT-3, DT-4), kao i fotodokumentacija sačinjena pri vršenju uviđaja. Navedena dokumentacija kao rezultat uviđajnih radnji je sačinjena neposredno nakon održanih demonstracija, tj. sutradan 08.02.2014. godine, te iz iste nesprorno proizilazi da je došlo do većeg oštećenja u vidu polomljenih prozora kao i oštećenja inventara unutra zgrade Predsjedništva BiH, sa jasnim tragovima požara.

Iako odbrana nije sporila da su demonstracije eskalirale u nasilne proteste, branilac je prigovorio na autentičnost sačinjenih zapisnika o uviđaju, s obzirom da je na glavnom pretresu saslušan samo svjedok Čengić Anes, kao potpisnik jednog od četiri Zapisnika o uviđaju. Međutim, kako branilac nije obrazložio u čemu se sastoji sumnja u autentičnost zapisnika i sačinjenju fotodokumentaciju, Sud je našao ovaj prigovor neosnovanim. Naime, iz dokaza slijedi da su u toku provođenja uviđajnih radnji postojala četiri tima koja su istovremeno provodila radnje uviđaja, a tužilac je objasnio da je veći broj timova angažovan isključivo radi efikasnosti, s obzirom da se radilo o širem području koje je trebalo obraditi. S

obzirom da je na glavnom pretresu na okolnosti uloženi zapisnika o uviđaju saslušan Čengić Anes, kao samostalni inspektor Sektora kriminalističke policije pri Federalnoj upravi policije, kao ovlašteno službeno lice, te da su sve uviđajne radnje provođenje pod nadzorom Tužioca Tužilaštva BiH, Sud nije imao opravdanog razloga da posumnja u autentičnost sačinjenih izvještaja.

8.2. Prisustvo optuženog na mjestu događaja

Prisustvo optuženog na mjestu demonstracija dana 07.02.2014. godine (pred zgradom Predsjedništva BiH) nije sporno. Optuženi je u svom iskazu, datom u svojstvu optuženog kao svjedoka, potvrdio da je bio sa demonstrantima ispred zgrade Predsjedništva². U svom iskazu optuženi je naveo da je istog dana prije demonstracija prvo došao do zgrade Kantona Sarajevo „radi uvida u spis Ustavnog suda“, a da se na mjesto demonstracija vratio oko 17,00 časova, kada je vozilo parkirao kod kina „Radnik“ u Alipašinoj ulici, a on se priključio demonstrantima i učestvovao u pregovorima sa policijom kako bi se demonstracije okončale. Takođe, optuženi je potvrdio da je tog dana koristio vozilo marke ..., sive boje.

Svjedoci Mešanović Ismar, C. H., I. F., su potvrdili da je navedenog dana u popodnevnom satima, dok su demonstracije trajale, oko 17,00 časova, iz pravca Vječne vatre došlo vozilo marke ..., sive boje, koje se zaustavio na tramvajskim šinama preko puta zgrade Predsjedništva.

Kako odbrana ni u jednom momentu nije prigovarala na okolnosti dolaska optuženog na mjesto događaja, Sud je ovu činjenicu našao nespornom, s obzirom da su svjedoci, kao neposredni očevidci događaja, jasno i detaljno opisali automobil koji se pojavio na mjestu događaja, a optuženi potvrdio da je upravo on vlasnik opisanog motornog vozila.

8.3. Podjela zapaljive tečnosti od strane optuženog

Odlučne činjenice u ovoj krivičnopravnoj stvari su sadržane u odgovoru na pitanje da li je optuženi na mjesto događaja donio prethodno pripremljene molotovljeve koktele i da li ih je podijelio demonstrantima, a ovi ih dalje koristili u paljenju objekata Predsjedništva BiH i Ministarstva vanjske trgovine?

Svjedok I. F. je u svom iskazu naveo da je u momentu dolaska vozila ..., od istog bio udaljen 15-20 metara i da je vidio da je masa ljudi (6-7 osoba) prišlo autu i iz gepeka uzelo neku tečnost, za koju pretpostavlja da je bio benzin. Nakon prezentovanja izjave iz istrage,

² Zapisnik sa glavnog pretresa od 18.01.2016. godine, saslušanje optuženog u svojstvu svjedoka.

svjedok je potvrdio da je jedna od osoba koja je prišla vozilu, iz gepeka izvadila 4-5 flaša od litra koje su bile providne i u kojima je bila bezbojna tečnost, a da je na otvorima flaša bila krpa kao improvizirani fitilj molotovljevog koktela.

Svjedok C. H. je takođe potvrdio da su iz vozila marke ..., demonstranti uzimali benzin, i da nije siguran da li su već bili napravljeni kokteli ili su ih demonstranti napravili na licu mjesta, ali je naveo da je poslije vidio molotovljev koktel i isti na zahtjev Suda opisao kao staklenu flašu u kojoj se nalazi benzin i koja na svom vrhu ima platno koje se može zapaliti.

Svjedok Mešanović Ismar je u svom iskazu naveo da su se nakon dolaska vozila marke ... ispred zgrade Predsjedništva oko istog okupili maskirani demonstranti i iz gepeka uzeli flaše. Ovaj svjedok je potvrdio kao tačan i istinit navod dat u istazi (DT-19) da su ljudi oko auta pravili molotovljeve koktele. U pogledu razgovora koji se odvijao oko vozila, svjedok je izjavio da je čuo dreku i da se govorilo nešto oko benzina.

Svjedok Ćatić Omer, policajac zaposlen u ..., je u svoj iskazu naveo da je došao do informacije od NN lica da je osoba sa vozilom marke ... koje se kretalo iz pravca Vječne vatre ili ulice Đidikovac, donijelo kanister, u kojem je bio benzin ili alkohol, i isti podijelio demonstrantima. Na navedene okolnosti svjedok je sačinio službenu zabilješku, kao i zabilješku na okolnosti saznanja o podacima osobe koja je upravljala vozilom.

Sud nije prihvatio prigovor odbrane da službene zabilješke ne mogu biti dokaz u krivičnom postupku zbog toga što je svjedok Ćatić neposredno na glavnom pretresu saslušan o saznanjima do kojih je došao operativnim radom na terenu, a tiču se kritičnog događaja. Sud nalazi bitnim napomenuti da je pri ocjeni iskaza ovog svjedoka kao posrednog svjedoka, činjenice o kojima je svjedok govorio uporedio sa činjenicama o kojima su ostali svjedoci davali svoj iskaz.

Svjedok Imamović Emir je takođe potvrdio da je vidio krov sivog motornog vozila koje se stalo na tramvajskim šinama preko puta Predsjedništva, te primjetio kako se nakon njegovog dolaska (*... stvorila euforija, i demonstranti su nekako postali bučniji ...*)³

Sud iz iskaza svjedoka nije mogao pouzdano utvrditi da li su molotovljevi kokteli već pripremljeni dovezeni od strane optuženog, ili su pravljani na licu mjesta od zapaljeve tečnosti koju je optuženi donio. Međutim, i pored navedenih razlika u iskazima svjedoka u tom kontekstu, isti ne dovode u sumnju zaključak da je upravo optuženi pred zgradu Predsjedništva BiH donio zapaljivu tečnost koju su demonstranti preuzimali i koristili kao tzv. Molotovljeve koktele. Naime, iskazi svjedoka su u tom dijelu uvjerljivi, određeni i međusobno saglasni u ovoj odlučnoj činjenici, zbog čega da Sud prihvatio vanrazumne sumnje utvrđenim da je optuženi na mjesto događaja dovezao zapaljivu tečnost – benzin,

³ Zapisnik sa glavnog pretresa od 09.11.2015. godine

koji je podijeljen demonstrantima i korišten u napadu na objekat Predsjedništva i Ministarstva vanjske trgovine BiH.

Obrana je u tokom izvođenja dokaza i u završnom izlaganju ukazivala da su svjedoci različito opisivali izgled, boju, materijal, veličinu flaša koje je optuženi donio na mjesto događaja. Međutim, Sud ukazuje da karakteristike boca (flaša) nisu odlučna činjenica koju bi Sud morao utvrđivati u ovom predmetu. Bilo bi pretjerano od očevidaca masovnih događanja sa očiglednim teškim posljedicama u vidu napada na državnu instituciju očekivati pouzdano svjedočenje o detaljima predmeta koj demonstranti koriste, kakvi su sasvim sigurno oblik, boja i veličina flaša. Osim toga, sasvim je razumljivo da su demonstranti koristili flaše različitog oblika, boje, veličine i namjene. Za Sud je u ovom dijelu bilo odlučujuće da je analizom boca pronađenih na licu mjesta utvrđeno prisustvo benzina.

8.4. *Korištenje molotovljevih koktela*

Odlučnu činjenicu da su demonstranti koristili molotovljeve koktele i iste bacali na zgradu Predsjedništva BiH, Sud je utvrdio kako iz iskaza svjedoka, tako i na osnovu materijalne dokumentacije uvedene u sudski spis.

Svjedok C.H. je potvrdio da su maskirani demonstranti, nakon što su preuzeli bove sa benzinom iz vozila optuženog krenuli prema zgradi Predsjedništva, zapalili „store“, i bacali koktele kroz prozor zgrade Tužilaštvo. Svjedok Mešanović Ismar je takođe potvrdio da su demonstranti koji su bili oko auta otišli prema zgradi Predsjedništva BiH (...*“idu, otišli su prema onim autima i kućicama, prema predsjedništvu“*...)⁴.

Policijski službenik Samir Šabanović je naveo da je u poslijepodnevnom satima uočio motorno vozilo, iz kojeg je jedan od demonstranata „uzeo tri flaše od kojih je dvije bacio prema policiji, a treću prema zgradi Predsjedništva BiH“. Svjedok je uvjerljivo i razložno opisao kako je znao da se radilo o molotovljevim koktelima (...*“obadvije su pale pred mene, staklena flaša, jedna zelena, druga providna, bezbojna i kako je bacio, fitilj je ispao i prosula se tekućina, benzin...“*).⁵

Svjedok Džinić Nijaz, policijski službenik Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, koji je takođe bio stacioniran u ulici Musala, opisao je da su demonstranti u popodnevnom satima prema policiji bacali molotovljeve koktele, i da se sve to desilo nakon dolaska vozila u Titovoj ulici. Iskaz svjedoka je saglasan sa iskazom Šabanovića i Ališić Naila, na osnovu čega je Sud zaključio da su u demonstracijama korišteni molotovljevi kokteli. Na takav zaključak ukazuju i tragovi u objektu Predsjedništva BiH. Naime, u zapisniku o uviđaju (DT-3) konstatovani su tragovi označeni brojem 27. i 28., koji ukazuju da je u unutrašnjosti

⁴ Zapisnik sa glavnog pretresa od 09.11.2015. godine

prostorija Predsjedništva BiH pronađena staklena flaša i bijela pamučna nagorjela tkanina, a što potvrđuju i fotografije sačinjenje prilikom vršenja radnje uviđana od broja 181. do 193. (DT-9). Upravo su ova dva predmeta bila predmet hemijskog vještačenja od strane vještaka Nine Knežević, koja je svoj nalaz i mišljenje od 27.02.2014. godine (DT-7) usmeno iznijela i obrazložila na glavnom pretresu, izjavljujući da je analizom navedenih predmeta u istima utvrđena prisutnost tragova naftnog derivata – benzina. Ovakav nalaz vještaka sačinjen je na osnovu standardnih analiza i po pravilima nauke i struke, pa kako ga ni odbrana ničim nije dovela u ozbiljnu sumnju, Sud ga je prihvatio kao objektivan.

Razmatrajući osnovane prigovore odbrane da je požar na objektu Predsjedništva BiH izazvan prije dolaska optuženog na mjesto događaja, Sud je zaključio da za postojanje krivičnog djela Teškog djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. Stav 1. KZ FBiH nije od značaja da li je požar već izazvan, ili se već izazvani požar održava ili pojačava opšte opasnim sredstvom. Kumulativna dejstva više izvora opasnosti u krivičnompravnom smislu čine jedinstven izvor opasnosti i jedinstven doprinos posljedici krivičnog djela. Utvrdivši nespornim da je optuženi donio i demonstrantima stavio na raspolaganje benzin, kao i činjenicu da su u objektu Predsjedništva pronađeni tragovi benzina, Sud je uspostavio uzročno-posljedičnu vezu između radnji optuženog i nastale posljedice, zbog čega je irelevantno kada je inicijalni požar izazvan i ko ga je izazvao prije nego što se optuženi na opisani način priključio demonstrantima.

8.5. Visina imovinske štete na zgradi Predsjedništva BiH

U kontekstu utvrđivanja postojanja bitnog obilježja krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, koji se odnosi na prouzrokovanu imovinsku štetu velikih razmjera, Sud je na glavnom pretresu saslušalo vještaka građevinske struke Hajdarevića Fevziju koji je u svom stručnom nalazu od 17.03.2014. godine, dostavio rekapitulaciju troškova koji su nastali paljenjem zgrade Predsjedništva i Ministarstva vanjskih poslova BiH (DT -22). Navedeni vještak je utvrdio nastalu štetu na objektima koji su oštećeni u ovom krivičnom postupku, izvršio obračun štetnog događaja, te utvrdio da ukupna šteta na zgradi Predsjedništva BiH i zgradi Ministarstva vanjskih poslova BiH iznosi 231.833,90 KM.

Sud nije prihvatio prigovor odbrane o zakonitosti izvršenog vještačenja zbog toga što za obavljanje vještačenja nije izdata naredba Suda niti Tužilaštva, te da vještak nije imao zahtjev u pogledu predmeta i obima vještačenja koji je trebao da utvrdi za ovaj postupak. Sud je nalaz ovog vještaka prihvatio bez obzira na formalne nedostatke zbog toga što se radi o procjeni državne institucije i što je procjenu sačinio kvalifikovani stručnjak iz oblasti građevinarstva, koji je svoj nalaz i mišljenje prezentirao strankama i odbrani na glavnom pretresu. Na ovaj način stranke i odbrana su imale mogućnost da iznijetu procjenu osporavaju, kao i da dovode u pitanje kredibilitet vještaka.

⁵ Zapisnik sa glavnog pretresa od 01.02.2016. godine

S obzirom da nije bilo prigovora u pogledu načina na koji je izvršena procjena vještaka, kao ni prigovora u pogledu stručnih kompetencija vještaka, te da se radi o stručnom nalazu koji je sačinila osoba koja je inače stalni sudski vještak, Sud je procjenu visine nastale štete prihvatio kao pouzdanu i objektivnu.

Sljedeće pitanje koje je Sud razmotrio jeste da li se šteta u iznosu od 231.833,90 KM može smatrati „štetom velikih razmjera“, u smislu zakonskog obilježja krivičnog djela iz člana 328. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. U tom smislu Sud je razmatrao stavove i stanovišta sudske prakse u pogledu neodređenih zakonskih pojmova, kao što je pojam „šteta većeg obima“, nakon čega je zaključio da se imovinska šteta preko iznosa od 200.000 KM može smatrati štetom većeg obima. Naime, zakonodavci u BiH su za najteže kvalifikovane oblike krivičnih djela sa štetnom posljedicom predvidjeli novčani iznos preko 200.000,00 KM⁶. Takođe, prema shvatanju krivičnog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 22.10.1998. godine, zakonsko obilježje „*imovinske štete velikih razmjera kod krivičnog djela Teška djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine, postoji kada šteta prelazi iznos od 60.000,00 KM*“⁷. Sud je zaključio da ove činjenice mogu biti pouzdan temelj za zaključak da šteta preko 200.000 KM predstavlja „štetu velikih razmjera“ u smislu obilježja krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret.

8.6. Požar na vozilima Direkcije za koordinaciju policijskih tijela.

Svjedoci saslušani na glavnom pretresu nisu van razumne sumnje potvrdili tezu optužbe da je požar na vozilima Direkcije za koordinaciju policijski tijela nastao neposredno nakon dolaska optuženog, odnosno korištenjem zapaljive tečnosti koju je donio optuženi.

Saslušani svjedoci ni u jednom momentu nisu sporili nastanak požara na ovim vozilima u popodnevnim satima, u približnom vremenskom periodu kada se na licu mjesta pojavio i optuženi. Međutim, njihovi iskazi nisu jedinstveni i jasni u dijelovima koji se odnosi na vremensku distancu dolaska vozila kojim je upravljao optuženi i nastalog požara na pomenutim vozilima, u mjeri koja bi Sud van svake sumnje uvjerila da su ova vozila zapaljenja nakon dolaska vozila optuženog na mjesto događaja.

Svjedok Mešanović Ismar je naveo da su u periodu njegovog boravka na licu mjesta gorila vozila i kućica pored Predsjedništva, te da se sve to dešavalo prije dolaska vozila marke ..., koje vozilo je došlo oko 17.00 – 17.30 sati, a koje vozilo je nesporno koristio optuženi. Takođe, svjedok I. F., koji je bio prisutan na licu mjesta i koji je potvrdio dolazak

⁶ Krivični zakon Bosne i Hercegovine - Krivično djelo “Pranje novca”, član 209. stav 3.; Krivično djelo “Porezna utaja ili prevara”, član 210. stav 3.

⁷ Komentar krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, OSCE, 2000. godina

optuženog, kroz prepoznavanje automobila, je naveo da je primjetio da je službeno vozilo i kućica pored zgrade Predsjedništva već bilo zapaljeno prije dolaska optuženog.

Svjedoci Ališić Nail i svjedok Imamović Emir, kao pripadnici policijskih agencija koji su obezbjeđivali navedeno područje, samo su prepostavili da su vozila Direkcije najvjerovatnije zapaljena otvorenim plamenom, na šta ih navodi način na koji su vozila „buknula“ i brzina širenja plamena. Neodređeni i na pretpostavkama zasnovan iskazi ovog svjedoka nije za Sud imao takvu dokaznu vrijednost da bi se optuženi na osnovu njega oglosio krivim za paljevinu vozila, naročito ako se imaju u vidu iskazi svjedoka Nešanovića i I., koji su paljevinu vozila postavili vremenski mnogo ranije u odnosu na dolazak optuženog pred zgradu Predsjedništva.

9. Dokazi odbrane i odluka o prijedlozima za izvođenje dokaza

Kao što je prethodno navedeno, Sud nije našao relevantnim utvrđivati da li je zapaljiva tečnost koju je optuženi donio primarno zapalila zgradu, ili je pojačala dejstvo požara, ili je samo potpomogla održavanju požara. Posmatrajući sa aspekta postojanja elemenata krivičnog djela, navedene činjenice nisu od odlučujućeg karaktera za postojanje krivičnog djela izazivanja opšte opasnosti. S tim u vezi, Sud nije našao relevantnim dokaze odbrane uložene u sudski spis kao Informacije (DO-4, DO-5, DO-6) kojima se ukazuje na vrijeme i način izbijanja požara. U skladu s tim Sud je odbio prijedlog odbrane za saslušanje svjedoka Hodžić Mirze, Cokoja Edina i Suljić Nijaza, lica koja su sačinila navedene Informacije. Takođe, Sud je odbio prijedloge odbrane za izvođenje dokaza kojima bi se utvrđivale činjenice tačnog vremena izbijanja požara na zgradi Predsjedništva (prijedlozi za pregleda audio-video snimaka televizijskih kuća, saslušanje komadanta vatrogasne brigade, kao i informacija Hidrometeorološkog zavoda F BiH).

Takođe, Sud je odbio i prijedlog odbrane za saslušanje svjedoka koji bi dali tačne podatke o osobama koje su direktno učestvale u paljevini – Ibraković Farisa, Jasika Adnana, Sipović Fahrudina, na okolnosti vremena, načina i sredstava koja su korištena pri paljevine zgrade Predsjedništva BiH, Vlade kantona Sarajevo i policijskih kućica. Učestvovanje više lica u neposrednoj paljevini nisu od značaja kod utvrđenih činjenica da su u objektu Predsjedništva pronađeni tragovi benzina, koji je van razumne sumnje bačen sa ciljem izazivanja ili održavanja i širenja požara. Sud je zaključio da navedene okolnosti nisu od značaja za radnje izvršenja koje se optuženom stavljaju na teret izmijenjenom optužnikom, zbog čega nisu od materijalnog i procesnog značaja.

Sud je s dužnom pažnjom razmotrio iskaz optuženog koji je dao u svojstvu svjedoka, posebno u dijelu u kojem je objašnjavao razlog dolaska vozilom na mjesto događaja i naknadnog priključivanje demonstrantima. U tom dijelu optuženi nije dao uvjerljive razloge, zbog čega njegov iskaz nije prihvaćen kao objektivan. Njegova tvrdnja da se priključio demonstrantima, i čak išao da pregovara sa policijom zbog toga da pomogne da se „postigne dogovor“, ne odgovara životnoj logici i logici prosječnog čovjeka. Niko razuman

se ne bi uključivao u događaje koje nije organizovao i u njima učestvovao od početka, a koji su proizveli teške posljedice (u konkretnom slučaju požar). U objašnjenjima svojih postupaka optuženi nije bio uvjerljiv u mjeri koja bi njegov iskaz učinila razložnim, razumnim i prihvatljivim.

10. Krivica

Imajući u vidu okolnosti izvršenja krivičnog djela i opisane konkretne radnje optuženog, Sud zaključuje da je optuženi izvršenje navedenog djela preduzeo sa umišljajem kao oblikom vinosti. Način izvršenja radnje i vremenski slijed događaja, koji je i sam optuženi naveo, potvrđuju ovakav zaključak Suda. Naime, optuženi se u momentu kada je obustavljen saobraćaj, kada se demonstranti sukobljavaju sa policijom i razbijaju prozore na objektu Predsjedništva upućuje vozilom direktno ka mjestu dešavanja. Na postojanje svijesti i htijenja počinjenja ovog djela ukazuje i činjenica da optuženi upravo u nekontrolisanu masu demonstranata donio zapaljivu tečnost, što samo potvrđuje njegov oblik vinosti.

11. Odmjeravanje kazne

Za krivično djelo *Teška krivična djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. KZ F BiH* propisana je kazna zatvora od jedne do deset godina.

Prilikom odmjerenja kazne optuženom Sud je imao u vidu sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za individualizaciju i odmjerenje zakonom propisane kazne, imajući pri tome u vidu značaj krivičnog djela, značaj zakonom zaštićenih dobara i težinu posljedice koja je nastupila vršenjem krivičnog djela, pri tome, posebno cijeneći i druge otežavajuće i olakšavajuće okolnosti i, vodeći računa da kazna bude srazmerna težini počinjenog djela i da bude u funkciji ostvarivanja svrhe samog kažnjavanja (pojedinačna i generalna prevencija).

Od olakšavajućih okolnosti Sud je cijenio raniju neosuđivanost optuženog, korektno držanje pred Sudom i porodične prilike, dok je od otežavajućih okolnosti našao da su objekti izvršenja krivičnog djela institucije Bosne i Hercegovine kao ustanove od najvećeg društvenog značaja, kao i način izvršenja krivičnog djela.

Sud je mišljenja da će kaznom u trajanju od dvije godine ostvariti zakonom predviđena svrha kažnjavanja, kako u odnosu na optuženog, tako i u pogledu svijesti građana o štetnosti krivičnih djela i opravdosti kažnjavanja.

12. Uračunavanje pritvora

Odredbom člana 57. KZ F BiH propisano je da će se u kaznu zatvora uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelo. Primjenom

navedenog, u izrečenu kaznu zatvora u odnosu na optuženog H. S. uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 07.03.2014. godine do 04.04.2014. godine.

13. Imovinskopravni zahtjev

Članom 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku BiH, propisano je da Sud može u presudi kojom optuženog oglašava krivim oštećenom dosuditi imovinskopravni zahtjev u cjelini ili mu može dosuditi imovinskopravni zahtjev djelimično, a za ostatak ga uputiti na parnični postupak, a ako podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, Sud će oštećenog uputiti da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku.

Budući da dokazi koje je izveo Tužilac ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje u pogledu obeštećenja oštećenog, Sud je oštećenu Državu Bosnu i Hercegovinu uputio da svoj imovinskopravni zahtjev, podnesen na glavnom pretresu dana 29.02.2016. godine, ostvaruje u parničnom postupku kod nadležnog Suda.

14. Troškovi krivičnog postupka

Članom 188. stav 1. ZKP BiH je propisano da kad Sud optuženog oglasi krivim, izreći će u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka. S toga je Sud, u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, optuženog obavezao da naknadi troškove krivičnog postupka, o čijoj visini će Sud, u skladu sa odredbom člana 186. stav 2. ZKP BiH, odluku donijeti naknadno, odnosno po pribavljanju potrebnih podataka.

Zapisničar

S U D I J A

Ilvana Hadžić

Branko Perić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpravka presude.

ANEX I

- Uloženi materijalni dokazi Tužilaštva BiH:

DT-1 - Zapisnik Federalne uprave policije o uviđaju u zgradi Predsjedništva BiH broj: 11/2-38 od 08.02.2014. godine, sačinjen od strane inspektora Mesuda Mustafića, Amira Piknjača i Fuada Karića;

DT-2 - Zapisnik Federalne uprave policije o uviđaju dijela ulice Musala, općina Centar od raskrsnice ulica Mis Irbina i Musala do raskrsnice ul. Titova i Musala broj: 11/9-28/14 od

08.02.2014. godine, sačinjen od strane inspektora Fikreta Mršo, Edina Fazlić i Mirze Hadžić;

DT-3 - Zapisnik Federalne uprave policije o uviđaju u zgradi Presjedništva BiH u ul. Titova br. 16., broj: 11/2-39 od 08.02.2014. godine sačinjen od strane istražitelja Muamera Ručića i Haruna Džaka;

DT-4 - Zapisnik Federalne uprave policije o uviđaju u prostorijama Arhiva BiH i Arhiva FBiH, kao i kancelarija Službe za zajedničke poslove organa i tijela FBiH, te kancelarije Federalne uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove broj: 11/6-62/14 od 09.02.2014. godine sačinjena od strane inspektora Anesa Čengić, Admira Memović, Nijaza Mehanovića i Kemala Muharemovića;

DT-5 - Dopis Federalne uprave policije o dostavljanju Izvještaja Komisije za utvrđivanje materijalne štete broj: 11/6-04-3-732 od 18.02.2014. godine; Izvještaj Arhiva FBiH- Komisije za utvrđivanje materijalne štete u Arhivu Federacije broj: 01-05-1-135/1-2014 od 11.02.2014. godine sačinjen od strane članova komisije Edisa Mesihovića, Admira Hadrovića i Bisere Domić;

DT- 6 - Dopis Federalne uprave policije o dostavljanju Zapisnika o uništenim arhivskim fondovima i zbirkama broj: 11/6-04-3-732 od 27.02.2014. godine; Dopis Arhiva BiH broj: 01-49-2101/14 od 19.02.2014. godine; Zapisnik o stanju arhivske građe i depoa sačinjen u depou br. 1 od 10.02.2014. godine; Popis uništene opreme kancelarijskog namještaja i materijal u Arhivu BiH koji je utvrdila komisija Arhiva BiH u depou br. 1.; Izvod iz topografskog vodiča Arhiva BiH depo 1/sobe 1., 2. i 3.

DT-7 - Dopis Federalne uprave policije o dostavljanju nalaza vještačenja DNK, biološko, hemijsko i DKT vještačenje broj: 10-15-04-5-837/14 od 27.02.2014. godine; Nalaz i mišljenje vještačenja Centra za forenzičku i informatičku podršku broj: 10-15-04-5-837/14 od 27.02.2014. godine sačinjena od strane Karahasanović Elmira šef Odjeka za biološka vještačenja, mr.sc. Anisa Rahmanovića vještak za analizu DNK, Nine Knežević vještak za hemijska ispitivanja;

DT-8 - Fotodokumentacija Federalne uprave policije sačinjena povodom izvršenog uviđaja u prostorijama Arhiva Federacije BiH, Arhiva BiH, Federalne uprave za geodetske i imovinske pravne poslove i Službe za zajedničke poslove organa i tijela FBiH koje su smještene u zgradi Predsjedništva BiH u ul. Musala br. 9. Broj: 11/9-38 od 11.02.2014. godine sačinjena od strane Nedžada Memiševića operativno kriminalističkog tehničara;

DT-9 - Službeni izvještaj Federalne uprave policije povodom uviđaja ispred glavnog ulaza i u prostorijama koje koristi Predsjedništvo BiH ul. Titova br. 16 broj: 11/3-27 od 11.02.2014. godine, sačinjen od strane kriminalističko operativnih tehničara Šišić Safeta i Korman Hazima; Fotodokumentacija Federalne uprave policije uviđaja ispred glavnog ulaza u

zgradu Predsjedništva BiH broj: 11/3-27 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane kriminalističko operativnih tehničara Šišić Safeta i Korman Hazima;

DT-10 - Službeni izvještaj Federalne uprave policije o izvršenom uviđaju u ul. Musala br. 9. Općina Centar Sarajevo u prostorijama Službe za zajedničke poslove organa i tijela FBiH i u prostorijama Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa broj: 11/3-24 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Čauš Miralema i Kadić Salema; **Skica lica** mjesta Federalne uprave policije povodom izvršenog uviđaja u prostorijama Službe za zajedničke poslove organa i tijela FBiH i u prostorijama Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa broj: 11/3-24 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Čauš Miralema i Kadić Salema;

DT-11 - Službeni izvještaj Federalne uprave policije o izvršenom uviđaju u prostorijama Arhiva BiH „Depo-a 1“ soba broj tri (3), broj: 11/3-23 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Nedžada Memiševića i Kadić Salema; Fotodokumentacija Federalne uprave policije povodom izvršenog uviđaja u prostorijama u prostorijama Arhiva BiH „Depo-a 1“ soba broj tri (3), broj: 11/3-23 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Nedžada Memiševića i Kadić Salema;

DT-12 - Službeni izvještaj Federalne uprave policije o izvršenom uviđaju u prostorijama općine Centar, u ul. Musala, broj: 11/3-26 od 12.02.2014. godine sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Stević Siniše i Bjeković Dražena; fotodokumentacija i skica lica mjesta Federalne uprave policije o izvršenom uviđaju u prostorijama općine Centar, u ul. Musala, broj: 11/3-26 od 12.02.2014. godine sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Stević Siniše i Bjeković Dražena;

DT-13 - Službeni izvještaj Federalne uprave policije o izvršenom uviđaju u prostorijama Arhiva BiH „Depo-a 1“ soba broj jedan (1) i soba broj dva (2) broj: 11/3-25 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Hazima Kormana i Mufida Hršumovića; Fotodokumentacija Federalne uprave policije o uviđaju u zgradi Arhiva BiH „Depo-a 1“ soba broj jedan (1) i soba broj dva (2) broj: 11/3-25 od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Hazima Kormana i Mufida Hršumovića;

DT-14 - Fotodokumentacija Federalne uprave policije povodom izvršenog uviđaja u prostorijama Službe za zajedničke poslove organa i tijela FBiH i u prostorijama Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa koje su smještene u zgradi predsjedništva BiH u ul. Musala br. 9., općina Centar broj: 11/3- od 11.02.2014. godine, sačinjena od strane operativno kriminalističkih tehničara Čauš Miralema i Kadić Salema; popratni akt FUP broj: 11/3-111 od 10.03.2013. godine;

DT-15 - Službena zabilješka MUP-a Kantona Sarajevo, Prve policijske uprave –Odjeljenje kriminalističke policije sačinjena prostorijama Prve PU, povodom operativnih saznanja u vezi otkivanja izvršioca krivičnih djela H. S. broj: 02/4-1-3.1-100/14 od 07.02.2014. godine, sačinjena od Poturković Adila;

DT-16 - Službena zabilješka djelatnika policijske Stanice Centar Cvjetković M, Ćatić Omera i Rajić Vlade, povodom operativnih saznanja u svezi izvršenog zapaljenja zgrade Predsjedništva BiH od 07.02.2014. godine, i Službena zabilješka djelatnika policijske stanice Centar Ćatić Omera i Rajić Vlade, vezano za opeativna saznanja u vezi izvršenog KD oštećenja tuđe stvari, tj. zapaljenja zgrade Predsjedništva BiH od 08.02.2014. godine;

DT-17 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Harun Osivčić, FUP – Sektor kriminalističke policije, br. 11/6-63 od 24.02.2014. godine, sa fotodokumentacijom o prepoznavanju;

DT-18 - Zapisnik o saslušanju svjedoka F. I., FUP – Sektor kriminalističke policije, br. 11/6-108, od 27.02.2014. godine;

DT-19 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Ismar Mešanović FUP – Sektor kriminalističke policije, br. 11/6-120, od 01.03.2014. godine;

DT-20 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Emir Imamović, FUP – Sektor kriminalističke policije, br. 11/6-171, od 11.03.2014. godine;

DT-21 - Zapisnik o ispitivanju S. H., Tužilaštvo BiH broj T20 0 KTA 0008390 14 od 08.03.2014.godine;

DT-22 - Stručni nalaz o zatečenom stanju i vrijednost učinjene štete na zgradi Predsjedništva BiH sačinjen od strane Hajdaragić Fevzije, dipl. ing. građevine, stalni sudski vještak za oblast vještačenja građevina od 17.03.2014. godine;

DT-23 - Zapisnik o saslušanju svjedoka H. C., FUP – Sektor kriminalističke policije, br. 11/6-124, od 01.03.2014. godine,

ANEX II

- Uloženi materijalni dokazi odbrane:

DO-1 - Zapisnik o saslušanju svjedoka Samir Šabanović, Federalna uprava policije, br. 11/6-161, od 10.03.2014. godine;

DO-2 - Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Benjamina Bečića, broj 11/6-94/14 od 24.2.2014. godine, sa pratećom fotodokumentacijom;

DO-3 - Fotodokumentacija koja je sastavni dio zapisnika o saslušanju svjedoka Haruna Osivčić, broj 11/6-93 od 24.2.2014. godine,

DO-4 - Informacija o demonstracijama ispred zgrade Predsjedništva BiH sačinjena od strane Hodžić Mirze, stručnog saradnika u zgradi Predsjedništva BiH od 17.2.2014. godine;

DO-5 - Informacija sačinjena od strane Suljića Nijaza, stručnog savjetnika u Predsjedništvu BiH, broj S1/14 od 17.2.2014. godine;

DO-6 - Informacija sačinjena od strane Cokoja Edina, stručnog saradnika za unutrašnje osiguranje i protivpožarnu zaštitu u Predsjedništvu BiH, broj S1/14 od 17.2.2014. godine;

DO-7 - Izvještaj o aktivnostima povodom požara u zgradi Predsjedništva, broj 22-44/14 od 11.2.2014. godine sačinjen od strane komandanta Profesionalne vatrogasne brigade Kantona Sarajevo, Ismeta Tucaka.